

תת"ע 5946/01/20 - שהם גילאון נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה באשדוד

תת"ע 5946-01-20 מדינת ישראל נ' שהם גילאון
תיק חיצוני: 30251470479

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא נועה חקלאי
מבקש שהם גילאון
נגד
משיבה מדינת ישראל
החלטה

1. בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהעדר הנאשם ביום 1.3.20, זאת מכח סעיף 130 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב 1982.
2. על פי עובדות כתב האישום המבקש נהג ביום 15.1.20 כשתוקף רישיון הנהיגה שלו פקע וחלפו שנתיים מיום פקיעתו וזאת בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה.
3. דיון בעניינו של המבקש נקבע ליום 1.3.20, המבקש נשפט בהעדר התייצבות לאחר שזומן לדיון כדיון.
- על המבקש הוטלו העונשים הבאים: קנס בסך 1,500 ₪, פסילה בפועל בת חודש, הפעלת פסילה מותנית בת חודשיים מתיק אחר, לריצוי במצטבר (בסה"כ 3 חודשי פסילה) ופסילה מותנית של חודשיים למשך שנתיים.
4. ביום 20.8.20 הגיש המבקש בקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו, לטענתו לא התייצב לדיון מאחר והיה לו דיון באותו יום בבימ"ש לתעבורה בירושלים וסבר כי התקלה לפיה הוזמן לשני דיונים בבתי משפט שונים באותו מועד, תטופל מעצמה על ידי מערכת המחשוב. המבקש סבר כי הזימון הכפול מקורו בטעות.
5. המשיבה התנגדה לבקשה, לדבריה אין בטיעוני המבקש כדי להצדיק את אי התייצבותו לדיון, ואין בבקשתו כדי להצביע על עיוות דין שנגרם לו אשר מצדיק להיעתר למבוקש.

דין

6. על מנת לבחון האם קיימת הצדקה לביטול פסק הדין שניתן בהעדר המבקש, על בית המשפט לבחון אם מתקיים לפחות אחד משני התנאים שלהן:

האחד - סיבה מוצדקת להימנעותו של המבקש מלהתייצב לדיון במועד.

השני - אם יגרם למבקש עיוות דין, במידה ולא ינתן לו יומו.

טעמים אלה אינם מצטברים. ראו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 9142/01 **סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל** (2.10.03), פסקה 8:

"יוצא שאם עלול להיגרם למבקש עיוות דין עקב נעילת שעריו של בית-המשפט בפניו, בית-המשפט יעתר לבקשתו לביטול פסק דין גם אם אי התייצבות נבעה מרשלנות גרידא. אולם, אם לא קיים חשש כאמור, נדרשת סיבה מוצדקת להיעדרות, ואם אין בידי המבקש סיבה כאמור, ידחה בית-המשפט את בקשתו..."

7. אין חובה לדון בבקשה זו במעמד שני הצדדים.

ראו בעניין זה ההלכה עליה חזר בית המשפט העליון ברע"פ 8427/17 **מדינת ישראל נ' אמנון סאלם** (25.3.18) (להלן - **רע"פ סאלם**):

"אין חובה לקיים דיון במעמד הצדדים, כל אימת שמתבקש ביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. קיום דיון כאמור הוא החריג ולא הכלל, ובית המשפט יזמן את הצדדים לדיון בנסיבות חריגות, שבהן ניתן להצביע על טעמים של ממש לביטולו של פסק דין שניתן בהעדר. עם זאת, כל בית המשפט הדוחה בקשה לקיים דיון בנוכחות הצדדים, לנמק ולו בקצרה את החלטתו לדחות את הבקשה"

ובהמשך:

"כאשר הורם הנטל הראשוני לקיומו של חשש לעיוות דין אשר נגרם למבקש, ישקול בית המשפט אם לקיים דיון בנוכחות הצדדים על מנת לבחון את תקפותה של הטענה, או להחליט, גם מבלי לקיים דיון כזה, על ביטול פסק הדין וניהול המשפט מראשיתו."

8. בעניינו של המבקש, לא מצאתי כי המחלוקת העולה מטעוני הצדדים היא כזו המצריכה בירור עובדתי במעמד הדיון. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 5445/08 **להב שמואל נ' מדינת ישראל** (26.10.08) וגם ע"פ (ירושלים) 2224/08 **מוסברג עופר נ' מדינת ישראל** (30.10.08).

בחנתי את טענותיו של המבקש:

9. סיבת אי התייצבותו של המבקש אינה מוצדקת. המבקש זומן לדיון כדין, לא ברור מדוע המבקש עשה דין לעצמו כשהחליט שמדובר בזימון שמקורו בטעות (הגם אם קיבל זימון לאותו מועד לבימ"ש אחר, על המבקש מוטלת האחריות לוודא שאכן מדובר בטעות).

10. זאת ועוד, לא זו בלבד שהנאשם לא הציג סיבה מוצדקת לאי התייצבותו לדיון, אלא שאף לא הציג סיבה מוצדקת לשיהוי הניכר בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו.

11. לא זו אף זו, לא ברור מדוע המבקש נמנע מלהתייעץ עם עורך הדין שייצג אותו בהליך שנפתח כנגדו בבימ"ש לתעבורה בירושלים בעניין זימונו באותו מועד לבתי משפט שונים. באם היה מתייעץ עם עו"ד, סביר להניח שהיה מגיש בקשה לדחיית מועד הדיון מבעוד מועד.

12. בנוגע לטענה כי יגרם למבקש עיוות דין אם לא ינתן לו יומו, כפי שנקבע **ברע"פ סאלם** שלעיל:

"על כל הטוען לקיומה של עילה זו, במסגרת בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר, להציג טעמים של ממש לביסוס טענתו, טעמים הנתמכים במסמכים ובראיות שיש בהם פוטנציאל של ממש לשינוי התוצאה."

13. טענה כללית כי המבקש כופר בביצוע העבירה אין בה די כדי לבסס טענת עיוות דין המצדיקה ביטול פסק דין (ראו רע"פ 2573/17 **גיאור נ' מדינת ישראל** (6.9.17)).

המבקש לא העלה כל טענת הגנה שיש בה להצדיק את ביטול פסק הדין.

זאת ועוד, מטיעוני המאשימה עולה כי המבקש עדיין אינו אחוז ברישיון נהיגה תקף.

14. כך או כך, לחובת הנאשם עבר מכביד הכולל 139 הרשעות קודמות, העונש שהוטל עליו משקף את הנסיבות והשיקולים.

מה גם, שהענישה נמצאת במתחם הענישה הראוי והסביר.

לאור האמור, לא מצאתי כי יגרם למבקש עיוות דין כתוצאה מפסק הדין אשר ניתן בעניינו.

15. **בית המשפט מחויב ליתן ביטוי לעקרון סופיות הדיון ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר**

בשגרה.

ראו בעניין זה ע"פ(באר שבע) 4252/07 **נאוה משיח נ' מדינת ישראל** (5.11.07):

" לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".

16. לאור האמור, משלא שוכנעתי כי היתה סיבה מוצדקת לאי התייצבות הנאשם לדיון אליו הוזמן, משלא הייתה סיבה מוצדקת לשהיו הממושך בהגשת הבקשה לביטול פסק הדין, ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדיון על פני נסיבותיו האישיות של המבקש, לא מצאתי הצדקה להעתר לבקשה.

17. הבקשה נדחת.

18. תשומת לב הנאשם - כי טרם פעל בהתאם להחלטה מפורשת מיום 20.8.20. **על הנאשם לדאוג להפקדה מיידית של רישיונו במזכירות בית המשפט. גם אם רישיונו פקע. ככל שרישיונו אבד - יגיש תצהיר. ככל שרישיונו מופקד בתיק אחר, עליו להגיש בתיק זה העתק של אישור ההפקדה מהתיק האחר.**

עד שהנאשם לא יפעל להפקדת הרישיון כמתחייב בחוק- הפסילה בתיק זה, על אף שהיא כבר בתוקף מזה מספר חודשים - לא תימנה ועל כן לא תסתיים.

19. המזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, י' אלול תש"פ, 30 אוגוסט 2020, בהעדר הצדדים.